

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี ด้วยการเสนอสภาวะสุขภาพรวม เปรียบเทียบคะแนนสุขภาพจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน และเสนอสภาวะของสุขภาพ 11 ด้าน ด้วยค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของน้ำหนักและส่วนสูง พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน น้ำหนักและส่วนสูงของเด็กไทย โอกาสในการมีคุณภาพดี (ไม่ปกติ) ของสุขภาพแต่ละด้าน และการทดสอบความแตกต่างของโอกาสนั้น

ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สุขภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี มีคะแนนสุขภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 26.04 คิดเป็นร้อยละ 86.8 ซึ่งนับว่าโดยส่วนรวมกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมีสภาวะสุขภาพดี และเมื่อเปลี่ยนคะแนนสุขภาพแต่ละด้านเป็นคะแนนมาตรฐาน เพื่อหาคะแนนสุขภาพรวมในรูปของคะแนนมาตรฐาน แล้วคำนวณหาคะแนนสุขภาพเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังต่างกัน (ตามตารางที่ 3) พบว่าคะแนนสุขภาพเฉลี่ยของนักเรียนหญิงต่ำกว่านักเรียนชาย, คะแนนสุขภาพเฉลี่ยมีค่ามากขึ้นเมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้น และคะแนนสุขภาพเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนต่ำกว่าโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีสภาวะสุขภาพแตกต่างกันมากที่สุด ($s = 4.096$) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีสภาวะสุขภาพแตกต่างกันน้อยที่สุด ($s = 1.664$)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสุขภาพเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีภูมิหลังต่างกัน (ค่าที่ในตารางที่ 3) พบว่า นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนสุขภาพเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$) นอกนั้น แม้วางกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน หรือในระดับชั้นเรียนต่างกันอย่างกว้างขวางก็ไม่มีคะแนนสุขภาพเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

ตารางที่ 3 ความชดเชยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของคะแนนสุขภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียน

เพศ	คะแนน(มาตร ฐาน)สุขภาพรวม			t
	N	\bar{X}	S	
ชาย	198	0.082	3.630	0.201
หญิง	198	0.006	3.860	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	-0.589	4.096	ป.1
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	-0.235	2.948	ป.2
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.290	3.410	ป.3
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.851	3.785	ป.4 ..
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				1.359
เอกชน	64	-0.103	1.664	
องค์การฯ	332	0.156	3.726	

2. สุขภาพฟันต่าง ๆ 11 ด้าน

2.1 น้ำหนักและส่วนสูง

เมื่อพิจารณาการเพิ่มของน้ำหนักในแต่ละระดับอายุในช่วงอายุ 6-11 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายช่วงอายุ 9-10 ปี และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงช่วงอายุ 8-9 ปี มีน้ำหนักเพิ่มมากกว่าช่วงอายุอื่น และเป็นที่น่าสนใจกว่า ในระดับอายุ 11 ปี น้ำหนักเฉลี่ยทั้งกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและหญิงมีค่าต่ำกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในระดับอายุ 10 ปี และเมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและหญิงปรากฏว่า น้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงทุกระดับอายุ ยกเว้นอายุ 9, 11 ปี

เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานน้ำหนักของเด็กไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายอายุ 9, 11 ปี และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงอายุ 10 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน น้ำหนักของเด็กไทยอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) นอกนั้นแล้ว กลุ่มตัวอย่างประชากรมีน้ำหนักไม่แตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐานน้ำหนักของเด็กไทยอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์มาตรฐาน และค่าที (t - test) ของน้ำหนักของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามอายุ

อายุ(ปี)	ชาย					หญิง				
	N	\bar{X}	S	เกณฑ์มาตรฐาน	t	N	\bar{X}	S	เกณฑ์มาตรฐาน	t
6	15	19.03	2.47	18.83	0.318	15	17.33	2.50	18.34	-1.578
7	42	19.93	2.52	19.45	1.231	45	19.21	2.05	18.99	-0.710
8	38	21.93	4.96	21.86	0.088	40	20.76	2.76	21.06	-0.682
9	43	22.84	3.39	23.80	-1.846	42	23.11	3.57	23.56	-0.818
10	38	25.96	4.33	25.71	0.357	39	25.85	5.00	27.36	-1.888
11	16	25.56	3.62	27.34	-1.956	11	25.68	3.46	29.54	0.599

ตารางที่ 5 ค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์มาตรฐาน และค่าที (t-test) ของส่วนสูงของกลุ่มของกุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามอายุ

อายุ(ปี)	ชาย					หญิง				
	N	\bar{x}	S	เกณฑ์มาตรฐาน	t	N	\bar{x}	S	เกณฑ์มาตรฐาน	t
6	15	114.15	4.32	111.59	2.286	15	110.53	6.47	111.25	-0.431
7	42	116.92	4.04	113.42	5.645 ^{**}	45	116.01	3.98	113.71	3.898 ^{**}
8	38	121.91	4.11	119.16	4.075 ^{**}	40	119.56	4.08	118.41	1.769 [*]
9	43	124.67	5.67	123.37	1.494	42	126.39	6.46	123.19	3.200 ^{**}
10	38	130.77	4.99	127.87	3.580 ^{**}	39	130.49	7.14	128.88	1.412
11	16	131.15	5.00	131.97	-0.650	11	129.82	5.00	135.15	1.325

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาส่วนสูงที่เพิ่มขึ้นในแต่ละระดับอายุพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายช่วงอายุ 7-8 ปี, 9-10 ปี และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงช่วงอายุ 6-7 ปี, 8-9 ปี มีส่วนสูงเพิ่มมากกว่าช่วงอายุอื่น และเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงอายุ 11 ปี มีส่วนสูงเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงอายุ 10 ปี และเมื่อเปรียบเทียบส่วนสูงเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและหญิงปรากฏว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิงทุกระดับอายุยกเว้นอายุ 9 ปี

เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานส่วนสูงของเด็กไทยพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายอายุ 6 ปี (P < .05) และอายุ 7, 8, 10 ปี (P < .01) มีส่วนสูงเฉลี่ย

สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนสูงของเด็กไทยอย่างมีนัยสำคัญในตนเองเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงอายุ 7,9 ปี ($p < .01$) และ 8 ปี ($p < .05$) มีส่วนสูงเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญ นอกนั้นแล้วกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมีส่วนสูงเฉลี่ยไม่แตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนสูงของเด็กไทยอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

2.2 รูปร่างทรวดทรงและการเดิน

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 99.25 มีรูปร่างทรวดทรงและการเดินอยู่ในสภาพปกติ กลุ่มตัวอย่างประชากรเพียงร้อยละ 0.75 หรือจำนวน 3 คนเท่านั้นที่มีรูปร่างทรวดทรงและการเดินอยู่ในสภาพไม่ปกติ กล่าวคือ นักเรียนคนแรกมีรูปร่างทรวดทรงไม่ปกติ เนื่องจากหลังโก่ง นักเรียนคนที่สองมีลักษณะการเดินไม่ปกติ คือ เดินแบบเบ็ด และนักเรียนคนที่สามมีรูปร่างทรวดทรงและการเดินไม่ปกติ คือ ขาซ้ายลีบและเดินกะเผลก

การเสนอโอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของสุขภาพค้ำนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 ตาราง คือ ตารางแรกเป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีรูปร่างทรวดทรงในสภาพปกติและไม่ปกติ ตารางที่สองเป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีการเดินในสภาพปกติและไม่ปกติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมีโอกาสในการมีรูปร่างทรวดทรงปกติ หรือการเดินปกติเท่ากัน ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและหญิงมีโอกาส .99 เท่ากันในการมีรูปร่างทรวดทรงและการเดินปกติ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนในทุกชั้นเรียนมีรูปร่างทรวดทรงและการเดินปกติทุกคนยกเว้นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (3 คน) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทุกคนมีรูปร่างทรวดทรงและการเดินปกติ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเพียง 3 คนเท่านั้นที่มีรูปร่างทรวดทรงและการเดินไม่ปกติ

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีรูปร่างทรวดทรงและการเดินปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและ

ประเภทโรงเรียน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกันหรือประเภทโรงเรียนต่างกัน หรืออยู่ในระดับชั้นเรียนต่างกัน มีโอกาสในการมีรูปร่างทรวดทรงและการเดินปกติ(ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 6 และตารางที่ 7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีรูปร่างทรวดทรงปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียน

	รูปร่างทรวดทรง			Z
	N	ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				0
ชาย	198	0.99	0.01	
หญิง	198	0.99	0.01	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.98	0.02	1.42 1.42 1.42
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	1.00	0	0 0
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	1.00	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	1.00	0	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.71
เอกชน	64	1.00	0	
องค์การฯ	332	0.99	0.01	

ตารางที่ 7 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีพฤติกรรมปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียน

	N	การเดิน		z
		ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				0
ชาย	198	0.99	0.01	
หญิง	198	0.99	0.01	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				
				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.98	0.02	1.42 1.42 1.42
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	1.00	0	0 0
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	1.00	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	1.00	0	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.71
เอกชน	64	1.00	0	
องค์การฯ	332	0.99	0.01	

2.3 นิ้วกาย เล็บมือ เล็บเท้า

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 79.04 มีนิ้วกาย เล็บมือ เล็บเท้า อยู่ในสภาพปกติ มีกลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 20.96 ที่มีนิ้วกายอยู่ในสภาพไม่ปกติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ เป็นเกล็ดอ่อนร้อยละ 16.92 เป็นแผลพุพองตามตัวร้อยละ 2.27 เป็นกลากร้อยละ 0.76 เป็นฝีที่มือ ร้อยละ 0.51 นิ้วลอกที่มือทั้ง 2 ข้างร้อยละ 0.25 เป็นแผลที่ขาเนื่องจากสุนัขกัดร้อยละ 0.25 และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทุกคนมีเล็บมือเล็บเท้าอยู่ในสภาพปกติทุกคน

โอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของนิ้วกายในตารางที่ 8 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 81) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 77) มีโอกาสในการมีนิ้วกายปกติใกล้เคียงกันจำนวนผู้ที่มือนิ้วกายปกติเพิ่มขึ้นเมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีนิ้วกายปกติร้อยละ 76 และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนิ้วกายปกติร้อยละ 82 และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 80) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 77) มีโอกาสในการ มีนิ้วกายปกติใกล้เคียงกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีนิ้วกายปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน หรืออยู่ในระดับชั้นเรียนต่างกันมีโอกาสในการมีนิ้วกาย เล็บมือ เล็บเท้า ปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

ตารางที่ 8 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีผิวกายปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	ผิวกาย			Z			
	N	ปกติ	ไม่ปกติ				
<u>เพศ</u>				0.98			
ชาย	198	0.77	0.23				
หญิง	198	0.81	0.19				
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป.1	ป.2	ป.3	ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.76	0.24	0.51	0.68	1.04	
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.79	0.21		0.18	0.54	
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.80	0.20				0.36
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.82	0.18				
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.52			
เอกชน	64	0.77	0.23				
องค์การฯ	332	0.80	0.20				

2.4 หนังสือพิมพ์และนม

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 84.09 มีหนังสือพิมพ์และนมอยู่ในสภาพปกติ กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 15.91 มีหนังสือพิมพ์และนมอยู่ในสภาพไม่ปกติ ซึ่งเป็นการไม่ปกติของหนังสือพิมพ์ร้อยละ 1.77 และความไม่ปกติของนมคือเป็นเหาร้อยละ 14.14 ส่วนความไม่ปกติของหนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็นแฉกร้อยละ 1.26 เป็นรังแคร้อยละ 0.51

การเสนอโอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของสุขภาพค่านนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 ตาราง คือ ตารางแรกเป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีหนังสือพิมพ์ในสภาพปกติและไม่ปกติ ตารางที่สองเป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีนมในสภาพปกติและไม่ปกติ

จากตารางแรก พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 99) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 97) มีโอกาสในการมีหนังสือพิมพ์ปกติใกล้เคียงกัน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนมีหนังสือพิมพ์ปกติ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีหนังสือพิมพ์ปกติน้อยที่สุด (ร้อยละ 97) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 98) มีโอกาสในการมีหนังสือพิมพ์ปกติใกล้เคียงกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ออกชนึ่งทุกคนมีหนังสือพิมพ์ปกติ

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีหนังสือพิมพ์ปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีหนังสือพิมพ์ปกติมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) นอกนั้น แมว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกันหรือระดับชั้นเรียนต่างกันยกเว้นระดับชั้นเรียนที่กล่าวข้างต้นก็มีโอกาสในการมีหนังสือพิมพ์ปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีหนังสือ
 ศีรษะปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ
 ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	หนังสือศีรษะ			Z
	N	ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				1.43
ชาย	198	0.97	0.03	
หญิง	198	0.99	0.01	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.97	0.03	0.51 2.13 [*] 1.43
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.98	0.02	1.42 0.71
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	1.00	0	0.71
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.99	0.01	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				1.42
เอกชน	64	1.00	0	
องค์กรฯ	332	0.98	0.02	

* P < .05

ส่วนตารางที่สองหรือตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 77) มีผมปกติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายซึ่งทุกคนมีผมปกติ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนในระดับชั้นเรียนต่างก็มีโอกาสในการมีผมปกติใกล้เคียงกันกล่าวคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผมปกติมากที่สุด (ร้อยละ 89) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผมปกติน้อยที่สุด (ร้อยละ 83) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 95) มีผมปกติมากกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 84)

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีผมปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายมีผมปกติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีผมปกติมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นเรียนต่างก็มีโอกาสในการมีผมปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ตารางที่ 10 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีผมปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และ ประเภทโรงเรียน

	N	ผม		Z
		ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				7.35**
ชาย	198	1.00	0	
หญิง	198	0.77	0.23	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.89	0.11	1.05 1.22 0.44
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.84	0.16	0.19 0.61
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.83	0.17	0.79
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.87	0.13	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				**
เอกชน	64	0.95	0.05	2.59
องค์การฯ	332	0.84	0.16	

** P < .01

2.5 ดวงตาและสายตา

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 89.64 มีดวงตาและสายตาอยู่ในสภาพปกติ กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 10.36 มีดวงตาและสายตาอยู่ในสภาพไม่ปกติ ซึ่งแบ่งเป็นผู้ที่มีดวงตาไม่ปกติร้อยละ 5.30 และผู้ที่มีสายตาไม่ปกติร้อยละ 5.06 ดวงตาไม่ปกติใดแก ไม่ปกติเพียงข้างเดียว ซึ่งเป็นต้อเนื้อร้อยละ 1.52 ตาเขร้อยละ 0.25 ตาแดงร้อยละ 0.25 ฝ้าที่หนังตาร้อยละ 0.25 และไม่ปกติ 2 ข้าง คือ เป็นต้อเนื้อร้อยละ 3.03 สำหรับสายตาไม่ปกติใดแก ไม่ปกติเพียงข้างเดียวย้อยละ 3.54 และไม่ปกติ 2 ข้าง ร้อยละ 1.52

การเสนอโอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของสุขภาพค่านนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ตาราง คือ ตารางแรกเสนอโอกาสของผู้ที่มีดวงตาในสภาพปกติและไม่ปกติ ตารางที่สองเป็นตารางเสนอโอกาสของผู้ที่มีสายตาในสภาพปกติและไม่ปกติ

จากตารางแรกหรือตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 94) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 96) มีโอกาสในการมีดวงตาปกติใกล้เคียงกัน จำนวนผู้ที่มีดวงตาปกติลดลงเมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้น กล่าวคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีดวงตาปกติร้อยละ 96 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดวงตาปกติร้อยละ 93 และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทุกคนมีดวงตาปกติ แต่นักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีดวงตาปกติร้อยละ 94

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีดวงตาปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีดวงตาปกติมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) นอกนั้นแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกันก็มีโอกาสในการมีดวงตาปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ตารางที่ 11 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีดวงตาปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	N	ดวงตา		Z			
		ปกติ	ไม่ปกติ	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4
<u>เพศ</u>				0.92			
ชาย	198	0.94	0.06				
หญิง	198	0.96	0.04				
<u>ระดับชั้นเรียน</u>							
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.96	0.04	0	0.36	0.97	
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.96	0.04		0.36	0.97	
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.95	0.05			0.60	
ประถมศึกษาปีที่ 4	184	0.93	0.07				
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				2.49			
เอกชน	64	1.00	0				
องค์การฯ	332	0.94	0.06				

$P < .05$

สำหรับตารางที่สอง หรือตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 96) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 93) มีโอกาสในการมีสายตาสกปรกใกล้เคียงกัน จำนวนผู้ที่มีสายตาสกปรกเพิ่มขึ้นเมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้นกล่าวคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีสายตาสกปรกร้อยละ 89 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคนมีสายตาสกปรก และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 91) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 95) มีโอกาสในการมีสายตาสกปรกใกล้เคียงกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีสายตาสกปรก (ไม่สกปรก) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสายตาสกปรกมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ($P < .01$) และมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3 ($P < .05$) อย่างมีนัยสำคัญ นอกนั้น ไม่วากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกันหรือประเภทโรงเรียนต่างกันหรือระดับชั้นเรียนต่างกัน ยกเว้นระดับชั้นเรียนที่กล่าวข้างต้นมีโอกาสในการมีสายตาสกปรก (ไม่สกปรก) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีสายตาปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	สายตา			Z
	N	ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				1.38
ชาย	198	0.96	0.04	
หญิง	198	0.93	0.07	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.89	0.11	1.30 1.94 3.57 **
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.94	0.06	0.65 2.49 *
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.96	0.04	2.02 *
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	1.00	0	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				1.11
เอกชน	64	0.91	0.09	
องค์การฯ	332	0.95	0.05	

* P < .05

** P < .01

2.6 ของรวม

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 90.91 มีของรวมอยู่ในสภาพปกติ มีกลุ่มประชากรเพียงร้อยละ 9.09 ที่มีของรวมอยู่ในสภาพไม่ปกติ ซึ่งเป็นหัวัดร้อยละ 8.84 เป็นแผลในของรวมร้อยละ 0.25

ตารางที่ 13 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีของรวมปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

เพศ	N	ของรวม		Z																				
		ปกติ	ไม่ปกติ																					
ชาย	198	0.91	0.09	0																				
หญิง	198	0.91	0.09																					
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				<table border="1"> <thead> <tr> <th>ป.1</th> <th>ป.2</th> <th>ป.3</th> <th>ป.4</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2.12*</td> <td>0.55</td> <td>0.30</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1.58</td> <td>1.81</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td>0.28</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	2.12*	0.55	0.30		1.58	1.81				0.28						
ป.1	ป.2	ป.3	ป.4																					
2.12*	0.55	0.30																						
1.58	1.81																							
	0.28																							
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.94	0.06																					
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.85	0.15																					
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.92	0.08																					
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.93	0.07																					
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				1.04																				
เอกชน	64	0.94	0.06																					
องค์การฯ	332	0.90	0.10																					

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและหญิงมีโอกาสในการมีของจุกปกติเท่ากัน (ร้อยละ 91) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีของจุกปกติมากที่สุด (ร้อยละ 94) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีของจุกปกติน้อยที่สุด (ร้อยละ 85) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 94) และนักเรียนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 90) มีโอกาสในการมีของจุกปกติใกล้เคียงกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีของจุกปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีของจุกปกติมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) นอกจากนี้ แมว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกัน ยกเว้นระดับชั้นเรียนที่กล่าวข้างต้นมีโอกาสในการมีของจุกปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

2.7 ของหูและการไคยีน

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 86.11 มีของหูและการไคยีนอยู่ในสภาพปกติ มีกลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 13.89 ที่มีของหูและการไคยีนอยู่ในสภาพไม่ปกติ ซึ่งแบ่งเป็นผู้ที่มีของหูไม่ปกติร้อยละ 7.07 ผู้ที่มีการไคยีนไม่ปกติร้อยละ 6.82 ของหูไม่ปกติแบ่งเป็นไม่ปกติเพียงข้างเดียวไคยีน 2 ข้าง ร้อยละ 2.78 มีเชื้อราร้อยละ 0.76 ขี้หูอัดแน่นร้อยละ 0.25 ลักษณะใบหูไม่ปกติร้อยละ 0.25 ไม่ปกติ 2 ข้าง ไคยีน 2 ข้าง ร้อยละ 1.26 ขี้หูอัดแน่นร้อยละ 0.76 ประสาทหูเสี่ยร้อยละ 1.51 หนองหูข้างหนึ่งและประสาทหูเสี่ยอีกข้างหนึ่งร้อยละ 0.25 หนองหูข้างหนึ่งและขี้หูอัดแน่นอีกข้างหนึ่งร้อยละ 0.25 การไคยีนไม่ปกติ แบ่งเป็นไม่ปกติเพียงข้างเดียวร้อยละ 3.79 และไม่ปกติ 2 ข้าง ร้อยละ 3.03

การเสนอโอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของสุขภาพด้านนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 ตาราง คือ ตารางแรกเป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีของหูในสภาพปกติและไม่ปกติ ตารางที่สองเป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีการไคยีนในสภาพปกติและไม่ปกติ

ตารางที่ 14 ก๊าซในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีข้อหูปกติ(ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	N	ของหูปกติ		Z
		ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				0.78
ชาย	198	0.92	0.08	
หญิง	198	0.94	0.06	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.93	0.07	0.78 0.97 0
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.90	0.10	1.66 0.78
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.96	0.04	0.97
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.93	0.07	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.89
เอกชน	64	0.95	0.05	
องค์การฯ	332	0.92	0.08	

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 94) มีโอกาสในการมีของหุปกติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 92) กลุ่มตัวอย่างนักเรียนต่างระดับชั้นเรียนกันมีโอกาสในการมีของหุปกติใกล้เคียงกัน กล่าวคือ นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีของหุปกติมากที่สุด (ร้อยละ 96) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีของหุปกติน้อยที่สุด (ร้อยละ 90) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 95) และนักเรียนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 92) มีโอกาสในการมีของหุปกติใกล้เคียงกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีของหุปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน มีโอกาสในการมีของหุปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีกาไรได้
 ยืนปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตาม เพศ
 ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	N	การไคยีน		z
		ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				0.78
ชาย	198	0.92	0.08	
หญิง	198	0.94	0.06	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				
				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.93	0.07	0.52 0.97 0
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.91	0.09	1.49 0.52
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.96	0.04	0.97
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.93	0.07	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.60
เอกชน	64	0.95	0.05	
องค์การฯ	332	0.93	0.07	

จากตารางที่ 15 พบว่า ผลเช่นเดียวกับความปกติ (ไม่ปกติ) ของของหู
ยกลง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการไต่ขึ้นปกติร้อยละ 91 และนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการไต่ขึ้นปกติร้อยละ 93

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีการไต่ขึ้นปกติ (ไม่ปกติ)
ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่า
กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน
มีโอกาสนในการมีการไต่ขึ้นปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

2.8 ช่องปากไต่แก ลิ้น เหงือก เยื่อปาก ฟัน และทอมทอนซิล

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 15.91 มีช่องปากที่อยู่ในสภาพปกติ มีกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรร้อยละ 84.09 ที่มีช่องปากอยู่ในสภาพไม่ปกติ ซึ่งแบ่งเป็น ฟันร้อยละ
75 ทอมทอนซิลร้อยละ 7.58 เป็นแผลที่เยื่อของปากร้อยละ 1.26 อักเสบปลายลิ้น
ร้อยละ 0.25 และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทุกคนมีเหงือกในสภาพปกติ

การเสนอโอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของสุขภาพค้ำนี้ ผู้วิจัย
แบ่งออกเป็น 4 ตาราง ตารางที่ 16 เสนอโอกาสของผู้ที่มีลิ้นอยู่ในสภาพปกติ และไม่
ปกติ ตารางที่ 17 เสนอโอกาสของผู้ที่มีเยื่อปากในสภาพปกติและไม่ปกติ ตารางที่ 18
เสนอโอกาสของผู้ที่มีฟันในสภาพปกติและไม่ปกติ และตารางที่ 19 เสนอโอกาสของผู้
ที่มีทอมทอนซิลในสภาพปกติและไม่ปกติ

ตารางที่ 16 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีดีนปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	N	ดีน		Z
		ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				1.01
ชาย	198	1.00	0	
หญิง	198	0.99	0.01	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				
				ป.1 ป.2 ป.3 ป.4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	1.00	0	0 0 0.71
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	1.00	0	0 0.71
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	1.00	0	0.71
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.99	0.01	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.71
เอกชน	64	1.00	0	
องค์การฯ	332	0.99	0.01	

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 99) มีโอกาสในการมีดีนปกติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายซึ่ง ทุกคนมีดีนปกติ นักเรียนในทุกระดับชั้นมีดีนปกติยกเว้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดีนไม่ปกติเพียง 1 คน และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 99) มีโอกาสในการมีดีนปกติใกล้เคียงกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งทุกคนมีดีนปกติ

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีดีนปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน มีโอกาสในการมีดีนปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมี
 เชื้อปากปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตาม
 เพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	N	เชื้อปาก		Z
		ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				1.01
ชาย	198	0.99	0.01	
หญิง	198	0.98	0.02	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				
				ป1 ป2 ป3 ป4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.99	0.01	0.71 0 0
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.98	0.02	0.71 0.71
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.99	0.01	0
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.99	0.01	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				1.42
เอกชน	64	1.00	0	
องค์การฯ	332	0.98	0.02	

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 99) มีโอกาสในการมีเชื่อบุปากปกติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 98) กลุ่มตัวอย่างนักเรียนต่างระดับชั้นเรียนกันมีโอกาสในการมีเชื่อบุปากปกติใกล้เคียงกันกล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1,3,4 มีเชื่อบุปากปกติร้อยละ 99 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีเชื่อบุปากปกติร้อยละ 98 นักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 98) มีโอกาสในการมีเชื่อบุปากปกติใกล้เคียงกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งทุกคนมีเชื่อบุปากปกติ

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีเชื่อบุปากปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกันหรือระดับชั้นเรียนต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกันโอกาสในการมีเชื่อบุปากปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

($p > .05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมี พันปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

เพศ	N	พัน		Z			
		ปกติ	ไม่ปกติ				
ชาย	198	0.24	0.76	0.46			
หญิง	198	0.26	0.74				
<u>ระดับชั้นเรียน</u>							
				ป1	ป2	ป3	ป4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.18	0.82	0.96	1.04	4.63	**
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.13	0.87		1.98	5.50	**
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.24	0.76			3.66	**
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.49	0.51				
<u>ประเภทโรงเรียน</u>					1.18		
เอกชน	64	0.19	0.81				
องค์การฯ	332	0.26	0.74				

*P < .05, **P < .01

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 76) มีโอกาสในการมีพันไม่ปกติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 74) จำนวนผู้ที่มีพันไม่ปกติลดลงเมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้นกล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีพันไม่ปกติ ร้อยละ 87 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพันไม่ปกติร้อยละ 51 และนักเรียนในโรงเรียน

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 74) มีโอกาสในการมีพื้นไม่ปกติใกล้เคียงกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 81)

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีพื้นปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพื้นไม่ปกติน้อยกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 3 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีพื้นไม่ปกติน้อยกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) นอกนั้น แมว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกันหรือระดับชั้นเรียนต่างกัน ยกเว้นระดับชั้นเรียนที่กล่าวข้างต้นก็มีโอกาสในการมีพื้นปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 94) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 90) มีโอกาสในการมีตอมทอนชิดปกติใกล้เคียงกัน จำนวนผู้มีตอมทอนชิดปกติมากขึ้นเมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้น กล่าวคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีตอมทอนชิดปกติร้อยละ 89 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตอมทอนชิดปกติร้อยละ 95 และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 94) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 92) มีโอกาสในการมีตอมทอนชิดปกติใกล้เคียงกัน

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีตอมทอนชิดปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียนและประเภทโรงเรียน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกัน หรือประเภทโรงเรียนต่างกัน โอกาสในการมีตอมทอนชิดปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ตารางที่ 19 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีคอมทอนชนิดปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	คอมทอนชนิด			Z
	N	ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				1.47
ชาย	198	0.94	0.06	
หญิง	198	0.90	0.10	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป. 1 ป. 2 ป. 3 ป. 4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.89	0.11	0.91 1.30 1.56
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.93	0.07	0.30 0.60
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.94	0.06	0.32
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.95	0.05	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.55
เอกชน	64	0.94	0.06	
องคการฯ	332	0.92	0.08	

2.9 คอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคอ และคอมมไทรอยด์

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 99.49 มีคอมม่อน้ำเหลืองและคอมมไทรอยด์ อยู่ในสภาพปกติ มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 0.51 เท่านั้นที่มีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคออยู่ในสภาพไม่ปกติ ส่วนคอมมไทรอยด์เป็นปกติทุกคน

การเสนอโอกาสในการมีความปกติ (ไม่ปกติ) ของสุขภาพค่านนี้ ผู้วิจัย ได้เสนอตารางที่ 20 เป็นตารางแสดงโอกาสของผู้ที่มีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณ คอ ในสภาพ ปกติและไม่ปกติ

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและหญิงมีโอกาสในการ มีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคอ ปกติเท่ากัน (ร้อยละ 99) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 4 (ร้อยละ 99) มีโอกาสในการมีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคอปกติ ใกล้เคียงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2, 3 ซึ่งทุกคนมีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคออยู่ในสภาพปกติ และนักเรียนในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 99) มีโอกาสในการมีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคอ ปกติใกล้เคียงกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งทุก คนมีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคออยู่ในสภาพปกติ

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณ คอปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และ ประเภทโรงเรียนว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกันหรือระดับชั้นเรียนต่างกันหรือประเภท โรงเรียนต่างกัน โอกาสในการมีคอมม่อน้ำเหลืองบริเวณคอ ปกติ (ไม่ปกติ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ตารางที่ 20 การใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีตอมน้ำ
เหลือของบริเวณคอกปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนก
ตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	ตอมน้ำเหลือของบริเวณคอก			Z
	N	ปกติ	ไม่ปกติ	
<u>เพศ</u>				0
ชาย	198	0.99	0.01	
หญิง	198	0.99	0.01	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป. 1 ป. 2 ป. 3 ป. 4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.99	0.01	0.71 0.71 0
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	1.00	0	0 0.71
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	1.00	0	0.71
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.99	0.01	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				0.71
เอกชน	64	1.00	0	
องค์การฯ	332	0.99	0.01	

2.10 ความสะอาดของร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างประชากร ร้อยละ 9.09 มีความสะอาดของร่างกายคือ ร้อยละ 64.39 มีความสะอาดของร่างกายพอใช้ และร้อยละ 26.52 มีความไม่สะอาดของร่างกาย

ตารางที่ 21 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีความสะอาด (ไม่สะอาด) ของร่างกายของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	ความสะอาดของร่างกาย			Z
	N	สะอาด	ไม่สะอาด	
<u>เพศ</u>				2.28*
ชาย	198	0.69	0.31	
หญิง	198	0.79	0.21	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>				ป. 1 ป. 2 ป. 3 ป. 4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.71	0.29	0.47 0.46 1.82
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.74	0.26	0.93 1.37
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.68	0.32	2.29*
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.82	0.18	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>				1.25
เอกชน	64	0.67	0.33	
องค์การฯ	332	0.75	0.25	

*p < .05

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 79) มีความสะอาดของร่างกายมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 69) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสะอาดของร่างกายมากที่สุด (ร้อยละ 82) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสะอาดของร่างกายน้อยที่สุด (ร้อยละ 68) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 75) มีโอกาสในการมีความสะอาดของร่างกายใกล้เคียงกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 67)

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีความสะอาด (ไม่สะอาด) ของร่างกายของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีความสะอาดของร่างกายดีกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสะอาดของร่างกายดีกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) นอกนั้นถึงแม้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนประเภทโรงเรียนต่างกัน หรือระดับชั้นเรียนต่างกันยกเว้นในระดับชั้นเรียนที่กล่าวข้างต้น โอกาสในการมีความสะอาด (ไม่สะอาด) ของร่างกาย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

2.11 ความสะอาดของเครื่องแต่งกาย

กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 24.75 มีความสะอาดของเครื่องแต่งกายที่ ร้อยละ 56.82 มีความสะอาดของเครื่องแต่งกายพอใช้ร้อยละ 18.43 มีความไม่สะอาดของเครื่องแต่งกาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าซีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีความ
สะอาด (ไม่สะอาด) ของเครื่องแต่งกายของกลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน

	ความสะอาดของเครื่องแต่งกาย		Z
	N	สะอาด ไม่สะอาด	
<u>เพศ</u>			1.56
ชาย	198	0.79 0.21	
หญิง	198	0.85 0.15	
<u>ระดับชั้นเรียน</u>			ป. 1 ป. 2 ป. 3 ป. 4
ประถมศึกษาปีที่ 1	114	0.81 0.19	0.61 0.97 0.37
ประถมศึกษาปีที่ 2	100	0.77 0.23	1.62 1.06
ประถมศึกษาปีที่ 3	98	0.86 0.14	0.58
ประถมศึกษาปีที่ 4	84	0.83 0.17	
<u>ประเภทโรงเรียน</u>			2.05*
เอกชน	64	0.72 0.28	
องค์การฯ	332	0.84 0.16	

* P < .05

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง (ร้อยละ 85) มีความสะอาดของเครื่องแต่งกายใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย (ร้อยละ 79) นักเรียนต่างระดับชั้นเรียนกันมีโอกาสในการมีความสะอาดของเครื่องแต่งกายใกล้เคียงกันกล่าวคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสะอาดของเครื่องแต่งกายมากที่สุด (ร้อยละ 86) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสะอาดของเครื่องแต่งกายน้อยที่สุด (ร้อยละ 77) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 84) มีความสะอาดของเครื่องแต่งกายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 72)

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีความสะอาด (ไม่สะอาด) ของเครื่องแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน ปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความสะอาดของเครื่องแต่งกายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) นอกนั้นถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศต่างกันหรือระดับชั้นเรียนต่างกัน โอกาสในการมีความสะอาด (ไม่สะอาด) ของเครื่องแต่งกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > .05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากผลวิเคราะห์การวิจัยข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า ระดับสุขภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสภาวะสุขภาพดีกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยกับเกณฑ์มาตรฐานน้ำหนักและส่วนสูงของเด็กไทยพบว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายอายุ 9, 11 ปี นักเรียนหญิงอายุ 10 ปีต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ และส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายอายุ 6, 7, 8, 10 ปี นักเรียนหญิงอายุ 7, 8, 9 ปี สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับโรคที่พบบ่อยมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ โศกพันธุ์ อันดับสองคือ โรคเกาต์ และอันดับสามคือ โรคเบาหวาน หากทดสอบความแตกต่างระหว่างโอกาสในการมีสุขภาพแต่ละด้านปกติ (ไม่ปกติ) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ, ระดับชั้นเรียน และประเภทโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงมีโอกาสในการมีความปกติของนม และความสะอาดของร่างกายสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญ, กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นเรียนต่างกัน โอกาสในการมีความปกติ ของหนังศีรษะ, สายตา, ของจมูก, ฟัน และ ความสะอาด (ไม่สะอาด) ของร่างกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางระดับชั้นเรียนเท่านั้น และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีโอกาสในการมีความปกติของนม, ดวงตา สูงกว่า แต่มีโอกาสในการมีความสะอาดของเครื่องแต่งกาย ต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย